

12. Ричицька Л. Розвиток пізнавальних інтересів молодших школярів / Л.М. Ричицька // Calameo. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://ru.calameo.com/books/004141874d7ea5fdbe6e8>.

13. Романенко Л. З. Навчальна гра як засіб активізації пізнавальної діяльності на уроках у початкових класах [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slideshare.net/tatyana6221310/ss-29723650>.

14. Форостюк Т.В. Розвиток пізнавальної активності молодших школярів на уроках української мови засобами проблемних завдань і дидактичної гри / Т.В. Форостюк // Молодий вчений. – № 4 (44) квітень. – 2017. – С. 474-478.

Присяжнюк Т.В.

*викладач комісії фінансово-облікових дисциплін,
ДВНЗ «Могилів-Подільський монтажно-економічний коледж»*

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ «TEAMBUILDING» ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗГУРТОВАНОГО СТУДЕНТСЬКОГО КОЛЕКТИВУ

В сучасних у всіх сферах дуже важко сформувати колектив, напрямлений в одне русло, керований та водночас індивідуальний та творчий. З такою проблемою зіштовхується кожен керівник, не виключенням стає і куратор групи студентів першого курсу ВНЗ I-II р.а. Адаптаційний період першого курсу стає самим напруженим, емоційним та переломним і дуже важко знайти точки дотику з такими вже дорослими і водночас дитячими постановками та вирішеннями питань. Кожен педагог, що зіштовхується з такою проблемою, шукає шляхи здруження та об'єднання колективу. В «бій» ідуть зовсім різні методи та прийоми. Якщо куратор – вчитель фізкультури, то найчастіше використовуються спортивні змагання членів колективу з боротьби, важкої атлетики, футболу, що можуть показати як неформальних лідерів, так і розкрити приховані таланти рядових виконавців, які не звикли виконувати роботу напоказ, якщо викладач загальноосвітнього циклу в допомогу стають літературні, історичні, фізичні, хімічні секції із залученням до демонстративних показів виховних заходів.

Останнім часом керівники різного роду структур шукають порятунк в тимбілдингу. У працях вітчизняних дослідників спостерігається спрямованість на управління процесами міжсуб'єктної взаємодії у командах (Н. Л. Коломінський, Г. В. Ложкін, С. Д. Максименко); в них висвітлюються ціннісно-сміслові і рефлексивні складові організаційного та командного розвитку (В. П. Казміренко, Л. А. Найдьонова, М. І. Найдьонов, В. В. Третяченко); проведено аналіз ціннісного змісту організаційної культури, ролі лідерів у її становленні (Л. М. Карамушка, О. І. Бондарчук). Крім того, наукові дослідження проблем командного розвитку здійснено на основі аналізу управлінських і лінійних команд у різних сферах: бізнесу (Т. Ю. Базаров, Ю. М. Жуков, Т. Д. Зінкевич-Євстігнеєва, В. П. Казміренко, М. І. Найдьонов, В. В. Третяченко), державної служби (Я. Атанасов, В. І. Барко, В. М. Бебик,

А. О. Деркач, Л. М. Карамушка, В. Р. Міляєва Ю. В. Синягін). Окреме місце відведено проблематиці командної діяльності у спорті (Ю. О. Коломєйцев, Р. Л. Кричевський, Г. В. Ложкін, В. І. Румянцева, В. Ф. Сопов, Ю. Л. Ханін) [1]. На концептуальному рівні визначено і досліджено основні можливості та форми запровадження тимбілдингу у діяльність органів прокуратури – Ігор Козьяков, Інна Бєвзюк [2]. Натомість у вітчизняні дослідники питання впровадження командного менеджменту в освіті тим паче для виховання студентської молоді залишили поза увагою. Проводяться різного роду тренінги, але довготривале впровадження та дослідження результату немало місце при дослідженні даного питання. Вважаю дане питання досить перспективним та таким, що потребує впровадження в освіті, адже в підприємницькій діяльності ним аж ніяк не нехтують.

Багато науковців розглядають питання впровадження тимбілдингу в різні сфери життя, тим часом створено компанії, що заробляють на цьому не малі кошти, одним із форм організації тимбілдингу стають квест-кімнати, які допомагають керівникам компанії виявити «who is who», адже за таких екстремальних умов виявляються явні інтелектуальні лідери, «сірі миші» та «клоуни». Дані методи вивчення та об'єднання колективу можуть визначити «зайвих людей», що покращує продуктивність праці. Це чудовий метод для освіти, адже в коледжі готуються майбутні працівники у різні сфери господарювання і чим краще вони будуть орієнтуватись у реаліях життя, тим продуктивніша буде їх оплата праці та більша мотивація.

Мета статті: дослідити можливість використання методу тимбілдингу для згуртування колективу першого курсу в коледжі.

Викладачі спецдисциплін, коли стають керівниками нового колективу стараються використовувати дещо, що імітує реалії сучасного життя (тренінги, методи мозкового штурму, дослідження реакції оточуючого середовища та ін.), і це вважаю найкращим варіантом для досягнення мети. Досвід, отриманий під час тренінгів, об'єднує людей і може бути перенесений ними в майбутньому на співпрацю на заняттях. Студенти, які проявили в ігрових ситуаціях організаторські здібності, зміцнюють позиції неформальних лідерів. Освоєні різноманітні методи групового рішення задач – мозковий штурм, прийоми планування і контролю виконання наміченого – починають активно застосовуватися при вирішенні робочих ситуацій в групі. Орієнтованість людей при виконанні завдань на розуміння один одного без слів стає основою для встановлення особливих довірчих відносин в колективі. В сучасному діловому світі дане поняття набуло широкого розповсюдження і називається тимбілдингом.

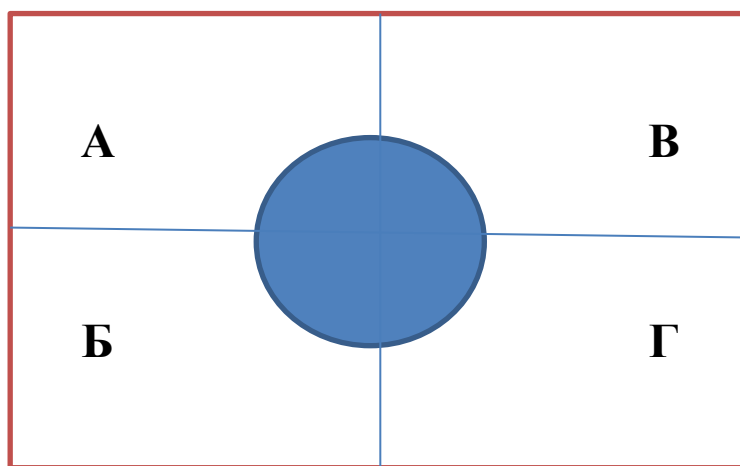
Тимбілдинг (командотворення) (англ. Teambuilding – побудова команди) – термін, що часто використовується в контексті бізнесу й може бути застосованим до широкого діапазону дій для створення та підвищення ефективності роботи команди [3].

На сьогодні тимбілдинг є однією з перспективних моделей менеджменту, що забезпечує повноцінний розвиток закладу, та одним з найефективніших інструментів управління персоналом.

Основне завдання сучасного тимбілдингу – навчити членів колективу працювати в команді. Для того щоб створити позитивну робочу атмосферу та досягти продуктивної співпраці, знадобиться як фізичне, так і психологічне здоров'я учасників.

Головними цілями тимбілдингу є:

- Створення почуття єдності колективу, організованості і згуртованості.
- Заміні у студентів почуття конкуренції на почуття співробітництва.
- Навчання ефективної взаємодії між членами колективу.
- Виробленні довіри і розуміння в команді.
- Згуртуванні команди, виведення «командного духу» на новий рівень.
- Підвищенні мотивації діяльності.
- Психологічного розвантаження.

Рис. 1. Схема розташування студентів при відповіді на питання

Як приклад можна провести виховну годину з використанням тимбілдингу, назовемо її «Ми – команда», при цьому використаємо простий прийом, символічно поділимо кімнату на чотири частини, всередину розставляємо всіх учасників і зачитуємо питання з варіантами відповідей, наприклад:

– Куди ви хотіли б відправитись на зимові канікули(а) Карпати; б) Іспанія; в) Англія; г) Париж).

Студенти обирають відповідь рухаючись у відповідний напрямок, таким чином згуртовуються в одному куті однодумці, що вже зближає студентів, поступово задаються інші питання, що змушують учасників переміщатись і вкінці завдання задається стандартне питання, що збирає всіх в одному куті, що означає, що всі мають одну спрямованість і вже об'єднані. Це підносить командний дух. На наступному етапі пропонується обрати лідера, який розділить всіх учасників на міні-команди із конкретним завданням для кожного (спорт, логіка, пошук скарбів, влучність, прудкість і т. д.) вкінці кожного виконаного завдання учасникам вручається символічний пазл, в результаті складання якого утворюється слово-команда, або ціль як знак того, що було досягнуто мети. Це лише деякі моменти великого процесу, який має на меті здружити колектив і направити на співпрацю.

Тімбілдинг є дуже важливою частиною парадигми сучасної освіти, так як формує високу працездатність її учасників. Тому саме в освіті його потрібно впроваджувати в різних формах і найчастіше, адже все починається саме з навчання, тому вважаю за доцільне починати вчити студентів не боятись, а справлятися з поставленими задачами в ігровій формі та інтерпретувати гру на практичні ситуації. Даний метод дозволить сформуванню впевненої конкурентоздатної особистості з високою продуктивністю праці.

Тімбілдинг є досить цікавим та невимушеним методом досягнення завдань, який взяли на озброєння перспективні та передові компанії світу, то чому б в коледжі не почати цей процес для підвищення рівня пристосованості студентів до різних практичних ситуацій

Список використаних джерел:

1. Голентовська О.С. Огляд зарубіжних та вітчизняних підходів до проблеми командотворення / О.С. Голентовська // Наука і освіта: науково-практичний журнал Південно-українського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського. – 2014. – № 5. – С. 24–30.
2. Ігор Козьяков, Інна Бевзюк, Концептуальні основи тімбілдингу в органах прокуратури // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2015. – № 3 – С. 51–59.
3. Тімбілдинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.

Чубрей О.С.

*кандидат історичних наук, доцент,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

Особистість учителя, його професійна компетентність, соціальна зрілість, духовне багатство на сьогодні виявляються найбільш значущими показниками забезпечення ефективності процесу навчання. Якість професійної підготовки майбутнього педагога є основним критерієм стану і результативності діяльності національної системи освіти

Теоретичні основи професійної підготовки майбутніх учителів в Україні стали предметом досліджень В. Бабич [1], Л. Бахмат [2], Л. Варги [3], С. Криштоф [4], Л. Нікітченко [5], О. Романишиної [6] та ін.

Предметом дисертаційного дослідження В. Бабич обрано підготовку майбутніх учителів до формування соціального здоров'я учнів основної школи [1]. Основними критеріями сформованості професійної готовності майбутніх учителів до формування соціального здоров'я учнів основної школи, на думку автора, є: науково-теоретична готовність студента (сукупність необхідних знань), практична готовність студента (сформованість